

C/2026/3041

15.6.2026

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem
(Nederlandene) den 24. februar 2026 – GJ, DJ og deres mindreårige børn mod Minister van Asiel en
Migratie**

(Sag C-125/26, Dremen ⁽¹⁾)

(C/2026/3041)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: GJ, DJ og deres mindreårige børn

Sagsøgt: Minister van Asiel en Migratie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 10, stk. 2 og 3, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2013/32 samt artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 2011/95 ⁽²⁾, sammenholdt med den fortolkning af disse bestemmelser, der følger af QY-dommen (ECLI:EU:C:2024:524), i et tilfælde, hvor det ikke er muligt for en medlemsstat at afvise en ansøgning fra en ansøger om international beskyttelse, som en anden medlemsstat (herefter »den anerkendende medlemsstat«) allerede har indrømmet en sådan beskyttelse [som omhandlet i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32 ⁽³⁾], eftersom ansøgeren vil være udsat for en risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i chartrets artikel 4, ved vurderingen af ansøgningen om international beskyttelse, i hvilken forbindelse medlemsstaten skal tage fuldt hensyn til den anerkendende medlemsstats afgørelse om tildeling af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus samt de elementer, der ligger til grund for denne afgørelse, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at medlemsstaten ved afgørelsen om afslag på ansøgningen om international beskyttelse begrænser sig til at henvise til resultatet af vurderingen af oprindelsen (såsom en sproganalyse), når den anerkendende medlemsstat ikke har gennemført denne vurdering?
- 2) Er princippet om non-refoulement (chartrets artikel 18 og artikel 19, stk. 2, artikel 5 i direktiv 2008/115 ⁽⁴⁾ og artikel 21, stk. 1, i direktiv 2011/95) til hinder for en afgørelse om tilbagesendelse af ansøgeren til oprindelseslandet i henhold til artikel 6, stk. 2, andet punktum, sammenholdt med stk. 1, i direktiv 2008/115, når ansøgeren er blevet tildelt flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus i en anden medlemsstat, men den medlemsstat, hvor han eller hun i øjeblikket opholder sig og har indgivet en asylansøgning, ved en åben vurdering konkluderer, at ansøgeren ikke skal tildeles beskyttelsesstatus, og beskyttelsesstatussen ikke er blevet frataget i den anerkendende medlemsstat?

⁽¹⁾ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT 2011, L 337, s. 9).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348, s. 98).

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, skal der da allerede foretages en vurdering under hensyn til princippet om non-refoulement (chartrets artikel 18 og artikel 19, stk. 2, artikel 5 i direktiv 2008/115 og artikel 21, stk. 1, i direktiv 2011/95) ved vedtagelsen af afgørelsen om tilbagesendelse i henhold til artikel 6, stk. 2, andet punktum, sammenholdt med stk. 1, i direktiv 2008/115 med den følge, at der ikke kan træffes en afgørelse om tilbagesendelse?

Eller skal der nødvendigvis træffes en afgørelse om tilbagesendelse i henhold til artikel 6, stk. 2, andet punktum, sammenholdt med stk. 1, i direktiv 2008/115, og skal udsendelsen herefter i henhold til dette direktivs artikel 9, stk. 1, litra a), udsættes til det tidspunkt, hvor den anerkendende medlemsstat har frtaget flygtningestatussen eller den subsidiære beskyttelsesstatus og underrettet medlemsstaten herom? Og gælder der i denne forbindelse en forpligtelse, som skal bekræftes skriftligt samtidig med vedtagelsen af en afgørelse om tilbagesendelse, hvis denne afgørelse er i strid med princippet om non-refoulement (præjudicielt spørgsmål fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond (retten i første instans i Haag, tingstedet i Roermond, Nederlandene) af 12.3.2025, registreret ved Domstolen under sag C-202/25)?

- 4) Skal chartrets artikel 1, 4 og 7 samt artikel 5, 6, 9 og 14 i direktiv 2008/115, sammenholdt med den fortolkning af disse bestemmelser, der følger af AA-dommen, ECLI:EU:C:2023:540, og Ararat-dommen, ECLI:EU:C:2024:892, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at der træffes en afgørelse om tilbagesendelse, når udsendelsen straks udsættes på ubestemt tid som følge af risikoen for en tilsidesættelse af princippet om non-refoulement (præjudicielt spørgsmål fra Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (afdelingen for forvaltningsretlige sager ved øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Nederlandene) af 27.8.2025, registreret ved Domstolen under sag C-569/25)?
-